પ્રોગ્રામ

પંજાબની પ્રખ્યાત ગાનારી

અને નાચનારી

મીસ ઇદનજાનનો જલસો

રવીવાર તા, ૩૦ ઓગસ્ટ ૧૯૨૫

ઠે. ઘીકાંટા ભારતભુવન થીએટર-અમદાવાદ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

કરીમબક્ષ સુમાર સીંધવાલા.

મુકામ-ઘીકાંટારોડ ભારતભુવન થીએટર-અમદાવાદ

બુક જાહન એડવોકેટ પ્રેસમાં વાડીલાલ બાપુલાલ શાહે
છાપી ઠે. ઘીકાંટા જેસીંગભાઇની વાડી અમદાવાદ

પ્રત ૧૨૫ આવૃતિ પહેલી સને ૧૯૨૫

મુલ્ય ૦—૩—૦

મીસ ઇદનજાનનો જલસો

૧

(રાગ ખ્યાલ મુલતાની)

હેરી હેરી આલીરી ઇન દુરજન લુકવાસે કાહે કહું
જીન મોરા તોરા બીચ ઝગડા ડાલ રાખો
ફીર અબ કૈસે મોરા તોરા મીલના હો
એક આંખ લાડવાવારે ઔર દુસરી આંખ મીલજા
ઇસ નગરીકે એસેહી બટ પડા
ડરીયે ઇન્કે આખનસે શોખ રંગ બાલમ મોરા એ
સુરજન

૨

(રાગ ઠુમરી પીલો)

કાના મુખસે ન બોલે બાજુ બંધ ખોલે
ચંપા કલી મોતીયનકી માલા ધીરે ધીરે ખોલે

મોરી નરમ કલઇયા હુપત કાના કાહે કો મરોરે
જીત જાઉમેં ઉતજાએ સાંવરીયા એડા એડા ડોલે
ઇસ ગડડીમેં કાના કાહે ધરો બાર બાર હીંડા ટટોલે

૩

[ગઝલ દાદરા]

કાકુલકી તરેહ આજ જો બલ ખાયે હુવે હો
માલુમ હુઆ ગેરકે બહેકાયે હુએ હો
કયું ટેડી નજર આજ હે કયા દીલમે હે ઠાની
સુ સુરખ હે ગરમાયે હો યા જોશે જવાની
કયા ગેરને કુછ આગ લગાઇ મેરે જાની
તે વરસે નમાયા હે કે ભડકાએ હુવે હો
જાન નહી રહેનેકા સદા એક જમાના
આજ ઓર હે કલ ઓર નહી ઇસકા ઠીકાના
ચંદ રોઝમેં જાયગા યે હુસ્ન રવાના
જીસપે હમેરી જાન તુમ ઇતરાયે હુવે હો
અલ્લા કરે આપભી આશક હો કીસીપર
ફીર ઉસકે સીવા ચેન ન આએ તુમે દમભર
માલુમ હો તબ ઇસ્ક ઇસે કહેતે હે દીલબર

જબ મેરી તરાં તીરે સીતમ ખાયે હુવે હો
ઉસ શોખને દેખાજો મુઝે મુઝતીરાં હેરાન
ફરમાયા જમાલ આપ હે કયું ઇતને પરેશાન
હો આજકી શબ હોંગે હમ આપકે મહેમાન
અરમાન ન બાકી રહે તરસાયે હુવે હો

૪

(રાગ ગઝલ મુગલઈ)

હે તબીયત જબસે ઝુલફે યાર પર આઇ હુઇ
દીલપે રેતા હે સદા ગમકી ઘટા છાઇ હુઈ
આમદ આમદ હે કીસી સઇયાદ ગર બે દાદકી
શાખે ગુલપર બુલબુલે ફીરતી હે ગભરાઇ હુઇ
કયા ઉડા લાઇ સબ અમ્બર શમીમેં ઝુલફે યાર
ફીરતી હે બાદે સબા કયું આજ ઇતરાઇ હુઈ
હોગીયાહે કયા તુમે પહેલે તો સીધે સાદે થે
સચ કહો યે શોખીયાં કીસકી હે સીખલાઇ હુઇ
જોદ અછા હે મેર તકદીર ઉનકી ઝુલફકા

યે ભી બલખાઇ હુઇ હે વો ભી બલખાઇ હુઇ
કતલે આશકકે લીયે સું મ્યાનસે નીકલી હે તેગ
જીસ તરેહ નીકલે દુલહન ડાલેસે શરમાઇ હુઇ

૫

(પાટ)

જાઓ સખી પીયાંકો લે આવ શામકો
મોરે અંગનવામેં
આજ શોચ મનમે કરત હે પ્યારી રોજ
પિયા તુમસે મીલત હે પ્યારી
દીલકી લગીકો બુઝાવ લે આવ કહીસે
ઢુંઢલાવ પિયરવાકો
જાઓ સખી પિયાકો લે આવ

૬

(ઠુમરી)

કેસી બનસીયા બજાઈ મોરી સુધ બીસરાઇ
ઘરકા કારબાર ન સુજે જે બનસીયા સુનવાઇ
અલો મહેરમાં જલ ભરનેકો હમ જલ ભરને આઇ
જીન જીન સુની પ્રેમકી બનસીયા વોહી નાર ઠગાઇ

૭

[ગઝલ કવાલી]

કીસીકે ગમમેં મરજાનેકા ઉલફત નામ રખ્ખાહે
તબીયત કે બીગડનેકા મોહબ્બત નામ રખ્ખાહે
ઉન અછી શકલવાલોંકો ખુદા સમજે ખુદા સમજે
દીલોંકો ઝખમી કરનેકા નજાકત નામ રખાહે
જો દીલકો છીન લે જાએ ઉસેં હેં દીલરૂબા કહેતે હે
જમાને ભરકે કાફરકા કહીં બુત નામ રખ્ખા હે
હસીન જીસસે બીગડ જાએ ઉસે કહેતે હેં મજનુ હે
વફાસે દર ગુજર જાનેકા ગૈરત નામ રખ્ખા હે
જો હાલે દીલ બયાં કરેનેકો આશકને ઝબાં ખોલી
તો ઉસ બે રહેમતને ઇસકા શીકાયત નામ રખ્ખા હે

૮

(ગઝલ કવ્વાલી)

આયે ગુરબત દેખ ઇશ્કકી ઉનકો ખબર ન હો
દીલમેં હજાર દરદ ઉઠે આંખ તર ન હો
એક ફુલહે ગુલાબકા આજ ઉનકે હાથમે
ધડકા યે હે મુઝે કે કીસીકા નજર ન હો

મુદ્દત કે બાદ પાઈ હૈ હમને શબે વીશાલ
દો ચાર બરસતો ઇલાહી સહર ન હો
આયે જો મલકલ મોત વખ્તેની જાએ
મેં ખુશ હુઆ કે યારકા યે નામાબર ન હો

૯ (ગઝલ)

યે હુવાહે આતશી ઇશ્કમે મેરી તરે તું જલા કરે
ન નશાબવે તુજે એઠના તેરે દીલમે દર્દ ઉઠા કરે
લોટે હો ખુલી ઓર ચશ્મેતર ઇન્સી લબ્પે નાલો હો

સો જેગર

હાં મેરી તલાશમે દરબદર તું પકડકે દીલકો ફરા કરે
રહે નાખુશ રકીબ ભી ન ખુદાં દેખાએ ઉસે ખુશી
ન નસીબ શરબતે વસ્લ હો સદા ઝેર ગમતું પીયા કરે
ઉદુકા ખાના તબાહ હૈ ખુદા ઉસકા બખ્ત સીયારહે
તેરા ઉસ્કા યું ન નીબાહ હો ફીરાક જલ્દ ખુદા હે
તુજે હર ઘડી કો મેરી લગેન રહે ફીકરમે તું હો તાજન
તું જે નીંદ આએ ના ફીજરમે પડા શબકો તારે ગીના કરે
આયે ખેરચે ફીર વે, ખેર દીન તુંજે ચેન આએ ન

તાજ બીન

ન ગલેસે તુજકો લગાઉં મેં મેરી મીન્નતે તું કીયા કરે

૧૦

(ગઝલ–દાદરા)

કર લીજો વાયદા આજતો બોસો કનારકા
દીલ તોડતે હો કયું કીસી ઉમ્મીદવારકા
કયા કયા હુસીન સુરતે મીટ્ટી મેં મીલ ગઈ
બાકી રહા નીશાન કીસી નામદારકા
જીસ ગુલસેથી ઉમ્મીદ ચહાયગા
લાકે ફૂલ ગુલ કર ગયા ચીરાગ વો મેરે મજારકા
અકબર ખુદાકે સામને યું હી ચલે ચલો
ફરીયાદ લબ્પે હાથમેં દામન હો યારકા,

૧૧

તરાના એમન

તાનારે તાનારે દાની દેર દેર દાની
ઓદાની ઓદાની તાનારે તાદારે દાની
યાલાલી યાલાલી યાલાલુંમ યાલાલુંમ દાની
નીત્તારે તદરે દાની—

૧૨

ગઝલ પહાડી

દેખીયે ગમમેં તેરે જાન રહે યા ન રહે
એક શબ ભર તેરે મહેમાન રહે યા ન રહે
ચાંદની રાતહે ઔર ચાર બના હે સાકી
અબ તો પી લેતા હું ઈમાન રહેયા ન રહે
દેહર કાબાકો ગયે ઔર બુતકો કીયાથા સીજદા
દીલે કા કૂર ભી મુસલમાન રહે યા ન રહે
આખરી રાત હે દીલ ખોલકે મીલલે મુજસે
કલ ખુદા જાને યા સામાન રહે યા ન રહે

૧૩

ગઝલ—દેસ

છા રહી કારી ઘટા જીયા મોરા લહેરા યેહે
સુનરી કોયલ બાવરી તું કયું મલ્હાર ગાય હે
આ પપૈયા આ ઇદિર મેં ભી સરાપા દરદહું
આમ પર કયું જમ રહા મેં ભી તો વેસી જરદહું
ફરક ઇતનાહે કે ઉસ્મેં રસહે મુજમેં હાયરે
બડગયા જો સે જનું વહેસત ગલેકા હાર હે

૧૦

અબ કહાં જાઉં કદમ તકબી ઉઠાના બાર રહે
ઉલફતે ગેસુ એ જાન બેડીયાં પેના એહ
સારે આજારૂસે બઢકર ઇશ્કકા આજાહહે
આફતુ મે જાનોદીલકા ડાલના બેકારહે
બેવફાસે દીલ લગાકર કયા કોઇ ફલ પાયેહે
કાલે બાદલ છારહેહે લહેરાયેહે જ્યા મોર
મેં અકેલી સેજપર કયું કર ગુજારૂં અયે પીયા
ઉસપે બીજલી કડક આફતપે આફત હાય હે

૧૪

મીનલ મોંજાર

પાળો પ્રજાને પુત્ર સમ તે દેવ સમ પૂજાય છે
યશ ગાન એવા નૃપતીઓના દેવતાઓ ગાયછે
જગતમાં પાલે પ્રજાની કીત નૃપ એ જાણે---
ધરમની રીત
જે ન્યાય આપે સીખવે રાજા થયા તે યોગ્ય છે
જગતમાં પાલે પ્રજાનું હીત નૃપ એ જાણે
ધરમની રીત
અફસોસ છે પણ એટલો કે કોઇસે ન કામના
રાજા બધા ધરમો ભુલી રાજા કહ્યા એક નામના

૧૫

(નાચ ગાના—પસ્તો)

ગુલશ્તે પે જુલ્ફે બાંધે કતાર ઠઈ
અસ્તાર ગીર ઠવાડા માશુબઈ ગુલે અનાર ઠઈ
તોબા તોબા

જુલ્ફ લટકાકે વો જીસદમ સુખે બજાર ચલા
શોર હર સિતમ હુઆ માર ચલા માર ચલા
સાનેમે જુલ્ફ, જુલ્ફમેં દીલ, દીલમે હસરતે બાકી
ઈતના તો બોજ સરપે ન જાફત કહાં ગઇ
ગુલશ્તે પે જુલ્ફે બાંધે કતાર ઠઈ
અસ્તાર ગીર ઠવાડા માશુબઈ અનાર ઠઈ—
તોબા તોબા

સમાપ્ત